

Ben bu yazıyı Manisa İli'nin Alaşehir İlçesi'nin Şahyar Köyü'nden yazıyorum.Benim burada anlattığım olayların hepsi gerçek,yaşanmış ve yaşanmaya devam eden olaylardır.

Ben 5 kişilik Çetin Ailesi'nin en büyük erkek evladıyım.Benim çocukluk dönemimde fazla bir rahatsızlığım yoktu.Çocukken ellerimde ve ayaklarımda terlemeler oluyordu.Ancak bu amansız hastalık olan "Dirençli Obsesif Kompulsif Bozukluk" ve "Kronik Psikoz" hastalıklarına lise son sınıfın başlarında yakalandım.Okuduğum lise köyümüzden 8 km.uzaklıkta buluna ilçedeydi.Fakir olduğumuz için hergün 8 km. uzaklıkta bulunan okula yayan olarak gidip geliyordum.İşte amansız hastalıklara bu dönemde yakalandım.Bende bu dönemde bazı hareketler başlamıştı.Önceden 3-5 dakikada giydiğim okul elbiselerimi 1 saatte giyer duruma gelmişim,sürekli elbiselerimi belli bir süre bakıp ondan sonra giyiyordum,okula yayan olarak gidip gelirken devamlı arkama bakıyordum,iştahsızlık ve halsizlik başlamıştı,tuvaletten ve banyodan uzun sürede çıkıyordum,hayattan zevk almamaya ve bu hareketleri yapmayınca rahatsızlık duymaya başlamıştım.Hastalık liseye bitirmemden sonra dahada arttı.Babam bendeki bu durumu farkedince Salihli Devlet Hastanesi'nde görev yapan Nöroloji Uzmanı Sayın Hüseyin Yaşar Bey'e Beni muayeneye götürdü.Doktor Bey'e durumu anlattım.Doktor Bey Beni dinledikten sonra tedavi için çok geç kalındığını ve vereceği 3 çeşit ilacı en az 6 ay kullandıktan sonra durumumda iyileşme olacağını ve verdiği ilaçları kullanmazsam hastalığın daha kötü hastalığı dönüşeceğini bize söyledi .İlaçları 1.5-2 ay düzenli kullandıktan sonra durumumda biraz iyileşme oldu ancak 5. ve 6. ayda yine eski halime dönmüştüm.Günün 20 saatini uyuyarak geçiriyordum,hareketlerimde artışlar oldu,bir öğün yediğim yemekle 4-5 gün aç duruyor ve gün geçtikçe bir sabun gibi eriyordum.Benim gün geçtikçe kötüye giden bu durumum fakir olan ailemi perişan etti.Babam Benim rahatsızlığımın geçmesi için Alaşehir ve civarında ve en sonda İzmir'de bu hastalığın uzmanı olan birçok Profesör Doktora Beni muayene ettirdi ama hiçbirindende fayda göremedim ve bir türlü iyileşemedim.Babam Benim rahatsızlığımdan dolayı birçok borca girmişti.Babam borçlarını ödeyebilmek için ailemizin tek maddi kaynağı alan 6 dönüm üzüm bağını satmıştı.Babam 2009 yılının Kasım ayının ortalarında bir arkadaşından bir doktor adresi almıştı.Babam son çare olarak bide bu Profesör Doktora muayene ettirecekti.ProfesörDoktor'dan randevu aldıktan sonra Profesör Doktor'un çalıştığı Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne gittik.Doktor Ben ve Babamı odasına çağırdı.Doktor Bey önce Benim'le konuştu.Doktor Bey Bana herşeyi en başından,atlamadan ve yavaş yavaş anlatmamı söyledi.Bende Doktor Bey'e bu amansız hastalıklara 10 yıl önce yakalandığımı,10 yıldan beri bir türlü iyileşemediğimi,çok büyük takıntılarım olduğunu,sürekli ve durmadan beynimin çalıştığını,beynimle konuştuğumu,kendime bir hayal dünyası oluşturduğumu,sürekli intihar etmeyi ve ölmeyi düşündüğümü,düşüncelerimi belirli bir düzene oturtmadığımı ve bu düşüncelerimin karmaşık hale geldiğini,konuşmamda bozukluk olduğunu,dikkatimi bir türlü toplayamadığımı,olmadık bir nedenden dolayı üzüldüğümü,sürekli halüsinasyonlar ve hayaller gördüğümü,yapmış olduğum gariplikleri bir türlü neden yaptığımı anlayamadığımı,aşırı sinirli olduğumu,dikkatimin çabuk dağıldığını,düşüncelerimde aşırı artma olduğunu,bazen gülerken ağlamaya başladığımı,hastalığımdan dolayı çevremdekilerin kendime düşman olduklarını,izlendiğimi,herkesin benim hakkında konuştuğunu,günlük işlerimi yapmakta isteksiz olduğumu,sağlıklı kararlar veremediğimi,tuvaletten ve banyodan uzun sürede çıktığımı,açık alan korkum olduğu,elbiselerimi giyerken sürekli elbiselerimi baktığımı,hayattan hiçbir şekilde zevk almadığımı,yemek yerken hareketler yaptığımı,herkese basit gelen şeyleri yapmada zorluk ,güçlük çektiğimi ve bu hareketleri yapmayınca kendimin rahatsızlık duyduğumu doktora anlattım.Doktor Bey hastalığı çok ilerlemiş olduğunu ve drhal Beni hastaneye yatırmak istediğini söyledi.Bende son bir umutla 1Aralık 2009 günü Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Psikiyatri Polikliniğini Kapalı Erkek Servisi'ne yattım.Psikiyatri Servisi'ndeki uzman doktorlar Benim'le çok ilgilendiler.Doktorlar Benim her sorunumla ilgilendiler.Bir türlü hastalığıma çare bulamadılar.Taburcu edilmeden birkaç gün önce servis doktorumuz Beni odasına çağırdı.Doktor Bey Bana hastalığımdan dirençli bir hastalık olduğunu,hiçbir zaman iyileşemeciğimihastalığın sürekli kendini yenilediğini ve vereceği ilaçları bir ömür boyu kullanmam gerektiğini söyledi.1 Şubat 2010 günü servisten taburcu edildim.2,5 yıldan beri doktorun verdiği Anafranil SR 75 mg.'dan günde 3

tane,Faverin 100 mg.'dan günde 3 tane,Fulsac 20 mg.'dan 2 tane,Seroquel XR 300 mg.'dan günde 3 tane,Zyprexa 10 mg.'dan günde 3 tane ve Lipanthyl 267 mg.'dan günde 1 tane ilaçlarını kullanıyorum.2,5 yıldan bu kadar ilacı düzenli içmeme rağmen bugün durumumda hiçbir iyileşme olmuyordu.Bugün yine 10 yıl önceki gibi hastayım,günün 20 saatini bir köşede uyuyarak geçiren yaşayan bir ölü gibiyim,hareketlerde artışlar olmuş ve evden dışarı çıkamaz duruma gelmişim.

Bu hastalıklar Benim hayatımdan çok şeyler götürdü..Her hevesim gursagımda kaldı.Bittim,tükendim ve mahfoldum.